

ZAMLŽENO

Bylo mi to jasné: buď jsem prodělala mozkovou mrtvici, nebo mě postihla předčasná demence. Pravděpodobně obojí.

Stav v mých mozkových závitech se příšerně podobal stavu šedé kůry mé mámy, 87, v domě seniorů a totálně pomatená.

Sur le pont d'Avignon...

Pár ukázek:

Mobil jsem našla po hodinách hledání v mrazáku. (Ještě fungoval.)

Hele! Tady je!

Klíče od domu po několika dnech pátrání v pohorce.

(Logický ne? Dorazíš domů, stáhneš boty a dáš do nich klíče.)

Kreditka v pračce, nalezena čtvrt hodinky poté, co jsem ji v panice nechala zablokovat.

Ta ale už teď byla k ničemu...

OBARVENÝ PRÁDLO

Jé! Francine!

Ehm...

Vykročila jsem, a po třech krocích jsem si zaboja nemohla vzpomenout, co jsem to vlastně měla v plánu.

Ježíšmarjá kdo je to!

Jména a slova prostě né a né naskočit.

Ehm...

Uprostřed zavíceného projevu jsem najednou totálně vykojčila a úplně mi ujelo, kam jsem to měla namířeno...

TOTÁLNÍ BLACK OUT!

Můj smysl pro orientaci (pokud vůbec existoval) se nadobro vypařil.

De Dam... ? Na náměstí.
Ehm... Jak se tam vlastně dostanu?
A co jsem to tam jako chtěla?

Docela děs...

— ehm... Francine, kde že je tady toaleta?

...no hlavně proto, že to tak všechno připomínalo situaci mámy.

Přepadla mě šílená nejistota.

Ale co bylo ještě horší...

— ehm...
— o čem tahle knížka vlastně je?

Přestalo mi to šlapat!

GRRRR!

Hlava vždy plná skvělých nápadů se proměnila v

KÝBL S GANGLIEMI

Jednu kapitolu jsem napsala normálně za hodinku. Teď mi to trvalo **TÝDEN!** A ještě to stálo za starou belu!!

humor

nápady

Dříve

Nyní

BYLO JEŠTĚ HŮŘ...

a bála jsem se to někomu říct.

A ještě probereme plán na příští rok...
Tři tituly, časák, propagace, webovky, marketing...
Podepsat smlouvu a ...

Nakladatelka →

No jasně!

— PRIMA!
— NENÍ PROBLÉM!

PRIMA?

NENÍ PROBLÉM?

Že jsem byla psychicky na dně, jsem s velkou námahou tajila měsíce. Doufala jsem...

Jé, sorry! Úplně mi to vypadlo!

Jojo, udělám to! Bleskurychle!

Co jsem to slíbila? Jé, sorry!

Jo! Hnedka se do toho dám!

Ještě jednou SORRY...

Ach, ne!!

Nepřijímám!

Kde jsem zas nechala telefon?

Udělat nákupy?

nebo ne?
nebo jo?
nebo...
nebo ne?

A TY POCHYBY!

POŘÁD DOKOLA O SAMÝCH BIBOSTECH

A když už jsem konečně doklopýtala do obchodu, zapoměla jsem samozřejmě peníze. Nebo PIN. V každém případě polovičku nákupu. Natukla jsem auto, zabloudila, ztratila

SEBE SAMU.